

Svetkovina presvetog Trojstva B

*Svi koje vodi Duh Božji,
djeca su Božja. (usp. Rim 8,14)*

Prvo čitanje

Ponovljeni zakon 4,32-34.39-40

Mojsije reče narodu: " Ispitaj samo prijašnja vremena što su protekla prije tebe, sve otkad je Bog stvorio čovjeka na zemlji: Je li ikad s jednoga kraja nebesa do drugoga bilo ovako veličanstvena događaja? Je li se što takvo čulo? Je li ikad koji narod čuo glas Boga gdje govori isred ognja kao što si ti čuo i na životu ostao? Ili, pokuša li koji bog da ode i uzme sebi jedan narod isred drugog naroda kušnjama, znakovima, čudesima i ratom, jakom rukom i ispruženom mišicom, uza silne strahote, kao što je sve to, na vaše oči, učinio za vas Gospodin, Bog vaš, u Egiptu? Danas dakle spoznaj i zasadi u srce svoje: Gospodin je Bog gore na nebu i ovdje na zemlji – drugoga nema! Drži njegove zakone i njegove zapovijedi koje ti dajem danas, da dobro bude tebi i tvojoj djeci poslije tebe, da dugo poživiš na zemlji koju ti Gospodin, Bog tvoj, daje zauvijek! "

Drugo čitanje

Rimljanima 8,14-17

Braćo i sestre! Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. Ta ne primiste duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojemu kličemo: "Abba! Oče!" Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici – baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.

U ono vrijeme: Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru, kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: " Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta."

Za razmišljanje

Komplicirana je zadaća govoriti o svetom, trojedinom Bogu: slobodno je prepustimo stručnjacima. Mi smo pozvani da iz vjere u trojedinog Boga podijelimo svoja iskustva s drugima i da tog Boga navještamo.

A kako možemo vjerno navještati tog neshvatljivog Boga, a da od njega istovremeno ne učinimo temu intelektualnog razgovora. Tu nam mogu pomoći iskustva koja su s Bogom tisućljećima doživljavali naši kršćanski i židovski sestre i braća.

U Starom zavjetu nema izričite objave o Trojstvu. Za to je židovski monoteizam, koji je izraelskog Boga morao štititi od bogova okolnih naroda bio prestrog. No židovski je narod tijekom povijesti iskusio da se kod njegovog Boga radi doduše o "jedinom", ali nikad o "osamljenom" Bogu. Od najstarijih vremena govori se o Bogu kao o Bogu koji je u stalnom dijalogu sa svijetom, s ljudima i sa svojim izabranim narodom. To je i iskustvo pisca starozavjetnog čitanja kad on govori o tome kako se Božja očinska ruka za Izrael u njegovoj povijesti uvijek mogla osjetiti.

Poslije uskrsnuća svoga Gospodina počinje pracrkva slutiti tajnu mnogoslojnog načina života Božjeg. Polako shvaća usku povezanost Isusa s onim "koji mrtvima daje život" – tj. njegovu jednakost s Bogom.

Nije slučajno što nedjelja presvetog Trojstva slijedi poslije tri velike svetkovine crkvene godine – Božića, Uskrsa i Duhova. To su naime svetkovine koje sadrže po jednu dimenziju trojedinog Boga:

Božić: Slavimo Boga koji nam se obraća kao Otac, zabrinut za naše spasenje.

Uskrs: Slavimo Boga koji je uskrsnuo u svome Sinu i time za nas pobijedio svu prolaznost i smrt.

Duhovi: Slavimo Boga koji je kao Duh Sveti djelatan svugdje u svijetu u bezbrojnim ljudima.

Slično možemo protumačiti i pokrete poznatog nam znaka križa: Bog se odozgor spušta i našu povijest; stoga ga nazivamo Ocem koji nam kao svojoj djeci pruža ruku.

Iz naše povijesti se izdiže iz prolaznosti i smrti i prethodi nam kao Sin čovječji. Istodobno se rasprostire po čitavoj zemlji kao Duh Sveti koji sve prožima.

Često se znamenujemo znakom križa – možda čak ponekad bez pažnje. Ako nam u toj gesti vjerska iskustva s Bogom postanu svjesna i ako iz toga proiziđe svjesna radnja, onda smo ovoj nedjelji dali smisao.